

## **POSYŁANIE** (20) *sb n*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *jasne*; *teksty nie oznaczają -é*.

sg *N* posyłani(e) (3). ◇ *G* posyłanią (7). ◇ *A* posyłani(e) (3). ◇ *I* posyłam (2). ◇ *L* posyłaniu (5).

*Składnia przydawki dopełniającej równoznacznej z dopełnieniem sprawcy: posyłanie od kogo* (1).

*Sł stp, Cn, Linde brak.*

1. *Wysyłanie na pełnienie misji religijnej* (14) : wnet zá tym pošyłánim piífse Yan S. Iż tchnął ná nye/ y rzekł im: Weźmićye ducha S. *KromRozm II* f4v; *SkarJedn* 51; *Kto nie wchodzi drzwiami*. [*Ioann* 10/1]) Ci drzwiami/ to ieft przez Chriřtułá/ wchodzą; ktorzy porządnie powołáni y pošłáni bywáią od tych/ ktorym Chriřtus dał tę moc pošyłania. *WujNT* 348; Nie ták dziś Apořtołowie nowi/ ktorzy bieżą nie będąc pošłáni/ áni od Bogá/ áni od ludzi tých/ ktorzy od Apořtołow moc y vrząd pošyłania máią. *WujNT* 652, 387; *SkarKaz* 203b, 204a.

*posyłanie czyje* [= *kto jest posyłany*] (4): Zakon przez Moyżezá podány ieft á łáfká y prawdá przez Iezufá Chriřtułá ftálá fie. Gdzie oto tymi dwiemá świádecctwy/ nie tylko fie koniec zakonu y pošyłania zakonnych Prorokow pokázuie/ ále teź y zacność Ewánieliey Chriřtułowej *CzechRozm* 93v; *LatHar* 124; Co fię drugiey rzeczy dotyczy/ o pošyłaniu y mocy ś. Apořtołow y potomkow ich: wiedzieć mamy/ iż temi řłowy: (Iáko mię Oćiec pošłáł/ ták ia was pošyłam:) vczyńił ie P. IEZVS vrzędnikámi y řprawcámi wřzytkie<sup>89</sup> kořciolá řwego ná ziemi. *SkarKaz* 205b, 205b *marg*.

*Szereg*: »pořwiácanie (*a.* pořwięcenie) i pošyłanie« (2): *SkarŻyw* 456; Adwentowym y zimie řłuzącym [*suchym dniom*] to włáfnie naleźy/ co o pošćiech Apořtołřkich przy pořwiácaniu y pošyłaniu pewnych Apořtołow v Lukářzá ś. czytamy. *LatHar* 124.

a. *Wyřwięcanie duchownego, mianowanie na funkcję kořcielną* (2) :

*posyłanie na co* (1): Pořyłanie porządne ná vrząd kořcielny *SkarKaz* Oooo2c.

*Wyrażenie*: »pořyłanie porządne« (2): Pierwřzy znak [*prawdziwych ewangelistów*] pošyłanie porządne. *SkarKaz* 240a *marg*, Oooo2c.

2. *Przekazywanie wiadomości przez wysłannika [do kogo]* (1) : (*nagł*) O Pořłách cudzoziemskich. (-) [...] A gdzieby Turecki Czauř/ álbo Mořkiewřki/ álbo Tátářki goniec przyiechał/ tedy zaráz Stárořtá vkráinny/ ma řługę iedného wypráwić do X. Arcybifkupá/ [...] A X. Arcybifkup [...] do Rad oboygá narodu rořpiłáć zarázem ma/ y czas podobny záłožyc ná ziechánię fie do przeřłuchánia onęgo Pořłá [...]. Sumpt ták do pošyłania do innych PP. Rad/ iáko ná Pořły [...] y ná té gońce/ ma bydź z řkárbu nářzęgo Pořłkiego y Litewřkiego *SarnStat* 45.

3. *Zsyłanie, dawanie* (3) :

*posyłanie czyje* [= *kto jest pošłany; G sb*] (2): Ná obiářnienie teyże rzeczy/ przypifano pošyłanie Duchá S. ták Oycu/ iáko y Synowi. *LatHar* 380; *SkarKaz* Oooob.

*posyłanie czyje* [= *kto zsyła*] (1): Po nich ieft poćieřzyciel/ [...] Ktory dźiwnie od Oycá przez Słowo pochodzi/ A zá ich pošyłánim do wiernych przychodzi *GrzegRóżn* N2.

4. *Prawo pełnienia misji religijnej* (2) : By był Arriurř y Neřtoryurř y inni/ y czářow nářzych przekłęty Luter/ ktorzy ná przodku pošyłanie od kořciolá miał/ ftářlych řwoich Bifkupow y kořciolá ktorzy go pošłáł/ řłuchał: áz iego fię pošłurzeńřtwá/ řynowřką powolnořcią/ nie wyłamował: nigdy by był nie zbłádził *SkarJedn* 52.

*posyłanie czyje (1):* iefli [*kalwini, luteranie, nowochrzczęńcy*] cudow nie máią: tedy połyłanie fwoie od Bogá wywieść winni/ iż ie P. Bog ábo przez ludźie y vrząd fwoy kościelny/ ábo sam przez się bez ludzi połyła. *SkarKaz* 418a.

*Synonimy:* 1., 2., 3. *poselstwo*; 1.a. *mianowanie, naznaczenie, nominacja, nominowanie, powołanie.*

*Cf* **POSYLAĆ**

MP